

บทอ่านที่ 1

กจ 3:11-26

ขณะที่คนซึ่งเคยเป็นน่วยคนนั้นหน่วงเหนี่ยวเปโตรและยอห์นไว้ ประชาชนทุกคนประหลาดใจอย่างยิ่ง ต่างวิ่งไปหาเขาทั้งสองคนที่เลืยซึ่งเรียกว่า “เลืยงซาโลมอน”

เมื่อเปโตรเห็นดังนั้นจึงกล่าวปราศรัยกับประชาชนว่า “ชาวอิสราเอลทั้งหลาย ทำไมท่านจึงประหลาดใจในเรื่องนี้ ทำไมท่านจึงจ้องมองเราเหมือนกับว่าเราทำให้ชายผู้นี้ได้ด้วยอำนาจหรือความศักดิ์สิทธิ์ของเรา... ท่านทั้งหลายได้มอบพระเยซูเจ้านี้ให้แก่บรรดาผู้ปกครองและได้ปฏิเสธพระองค์ต่อหน้าปีลาต... ท่านปฏิเสธพระองค์ผู้ศักดิ์สิทธิ์และชอบธรรม แต่กลับขอให้ปล่อยฆาตกร ท่านประหารเจ้าชีวิต แต่พระเจ้าทรงบันดาลให้พระองค์ทรงกลับคืนพระชนมชีพจากบรรดาผู้ตาย เราเป็นพยานได้ในเรื่องนี้ ด้วยความเชื่อในพระนามของพระองค์ ชายผู้ซึ่งท่านทั้งหลายเห็นและเคยรู้จักจึงกลับมีกำลังขึ้นอีก ความเชื่อในพระองค์นี้แหละรักษาชายง่อยคนนี้ให้เป็นปกติต่อหน้าท่านทั้งหลาย...

เพราะฉะนั้น ท่านจงเป็นทุกข์กลับใจและหันมาหาพระเจ้าเถิด เพื่อบาปของท่านจะได้รับการอภัย...”

พระวรสาร

ลก 24:35-48

เวลานั้น ศิษย์ทั้งสองคนจึงเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นตามทางและเล่าว่าตนจำพระองค์ได้เมื่อทรงบิขนมปัง ขณะที่บรรดาศิษย์สนทนากันอยู่นั้น พระเยซูเจ้าทรงยืนอยู่ในหมู่เขา ตรัสว่า “สันติสุขจงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด” เขาต่างตกใจกลัว คิดว่าได้เห็นผี แต่พระองค์ตรัสว่า “ท่านวุ่นวายใจทำไม เพราะเหตุใดท่านจึงมีความสงสัยในใจ จงดูมือและเท้าของเราสิ เป็นเราเองจริง ๆ จงคลำตัวเราดูเถิด ผีไม่มีเนื้อ ไม่มีกระดูกอย่างที่ท่านเห็นว่าเรามี” ตรัสดังนั้นแล้ว พระองค์ทรงให้เขาดูพระหัตถ์และพระบาท เขายินดีและแปลกใจจนไม่อยากจะเชื่อ พระองค์จึงตรัสกับเขาว่า “ท่านมีอะไรกินบ้าง” เขาถวายปลาอย่างชิ้นหนึ่งแต่พระองค์ พระองค์ทรงรับมาเสวยต่อหน้าเขา

หลังจากนั้น พระองค์ตรัสกับเขาว่า “นี่คือความหมายของถ้อยคำที่เรากล่าวไว้ขณะที่ยังอยู่กับท่าน ทุกสิ่งที่ยืนยันไว้เกี่ยวกับเราในธรรมบัญญัติของโมเสส บรรดาประกาศกและเพลงสดุดีจะต้องเป็นความจริง” แล้วพระองค์ทรงทำให้เขาเกิดปัญญาเข้าใจพระคัมภีร์ ตรัสว่า “มิฉะนั้นแล้ว พระคริสตเจ้าจะต้องรับทรมาน และจะกลับคืนพระชนมชีพจากบรรดาผู้ตายในวันที่สาม จะต้องประกาศในพระนามของพระองค์ให้นานาชาติกลับใจเพื่อรับอภัยบาปโดยเริ่มจากกรุงเยรูซาเล็ม ท่านทั้งหลายเป็นพยานถึงเรื่องทั้งหมดนี้”

ข้อคิด

ประสบการณ์ใหม่ที่บรรดาศิษย์ได้พบคือ องค์พระอาจารย์ผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพ โดยที่พวกเขายังไม่พร้อมและไม่ทันตั้งตัวกับการปรากฏมาของพระองค์ ทั้ง ๆ ที่พระองค์ทรงยืนอยู่ท่ามกลางพวกเขา และคำทักทายของพระองค์ทำให้พวกเขาตกใจกลัว เพราะความวุ่นวายใจ และความกังวลทำให้พวกเขาไม่สามารถจำพระองค์ได้ ทั้ง ๆ ที่พระองค์อยู่กับพวกเขาแล้วก็ตาม ทุกวันนี้เราต้องดำเนินชีวิตอย่างมีสติอยู่เสมอ เพื่อเราจะได้สามารถมีสันติสุขและพบพระองค์ในความวุ่นวาย ความกังวลใจ ของชีวิตประจำวันได้เสมอ

พดฺศสฺบด

4

เมษายน

อัฐมวารปัสกา

สดด 8:1,4-8